

Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören 18-22 Yaş Öğrencilerin Oyunsallık Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Assessment Of Playfulness Dimension For 18-22 Years Old Students In Different Faculties

*Heidar Sajedi¹, Merve Uca²

¹ İstanbul Esenyurt. University, Department of Physical Education and Sports Science, İstanbul, TÜRKİYE. / heidarsajedi.phd@gmail.com / 0000-0002-0088-303X

² İstanbul Esenyurt. University, Department of Physical Education and Sports Science, İstanbul, TÜRKİYE / mmervuca@gmail.com / 0000-0001-7630-2644

* Corresponding author

Özet: Yetişkinlerin günlük yaşamlarında oyun oynamanın temel işlevleri olarak neyi algıladıkları ve tutumları hakkında yeterince bilgi ve araştırma oldukça azdır. Bu çalışmanın amacı, farklı şehirlerde Spor Bilimleri Fakültesi (SBF) ve Çocuk Gelişimi (ÇG) bölümünde okuyan yetişkin öğrencilerin çeşitli aktivite içeren oyunlara yönelik kişilik özelliği olarak bireysel oyunculuk düzeylerini ve tutumlarını test etmektir. İstanbul ve Kocaeli ilinde SBF ve ÇG'de öğrenim gören 18-22 yaş arası (F= %46), (M=%54) 261 öğrenciden oluşmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Oyunsallık Ölçeği (18-22 Yaş) kullanılmıştır. Veri analizi olarak, Yaş değişkeni ile oyunsallık ölçeği toplam puanları ve alt ölçeklerin puanları ile Kruskal Wallis testi yapılmıştır. Cinsiyet, okuduğunuz bölüm ve yaşadığınız şehir değişkenleri ile oyunsallık ölçeği toplam puanları ve alt ölçekler puanları ile T- testi yapılmıştır. Verilerin normal dağılım özellikleri, Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile Skewness ve Kurtosis değerleri kullanılarak incelenmiştir. Homojen dağılıma sahip verilere dayalı olarak parametrik testler uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, Bağımsız Tek Örneklem T testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve grup içi karşılaştırmalar için Tukey HSD ve LSD yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda oyun tutkusu, risk olma ve oyun isteği alt boyutları ile okudukları bölüm değişken arasındaki anlamlı ilişki çocuk gelişim bölümü öğrencilerinin ortalamalarının Spor Bilimleri fakültesi öğrencilerine nazaran daha yüksek olduğu belirlenmiş, diğer alt boyutlarda anlamlı farklılık bulunmamıştır. Oyun tutkusu ve risk alma alt boyutları ile yaşadıkları şehir değişkeni arasındaki anlamlı ilişki Kocaeli şehrinde okuyan öğrencilerinin ortalamalarının İstanbul şehrinde yaşayan öğrencilere nazaran daha yüksek olduğu belirlenmiş, diğer alt boyutlarda anlamlı farklılık bulunmamıştır. Sonuç olarak, insanların, günlük yaşamlarında eğlence için çevre ve eğitimin ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Bu durum, yetişkin oyunculuğunun potansiyel faydaları hakkında daha fazla araştırma yapılmasını gerektirmektedir.

Keywords: Oyunsallık, aktivite, sedanter, spor.

Abstract: There is insufficient knowledge and research available regarding how adults perceive playfulness and their attitudes toward it in their everyday lives. The objective of this study is to assess the individual levels of engagement and attitudes of adult students, who are enrolled in the Faculty of Sports Sciences (SBF) and Child Development (CD) departments in different cities, towards activities involving various forms of playfulness as a personality trait. The study included 261 students aged 18-22, with a gender distribution of 46% female and 54% male, studying at the FSS and CD departments in İstanbul and Kocaeli. Data analysis involved examining the age variable, total scores on the playfulness scale, subscale scores, and the Kruskal-Wallis test. Additionally, t-tests were conducted to analyze the impact of gender, department of study, city of residence, total scores on the playfulness scale, and subscale scores. It was determined that the data exhibited a normal distribution based on the Kolmogorov-Smirnov, Shapiro-Wilk tests, and Skewness-Kurtosis values. Consequently, parametric tests were employed due to the homogenous data distribution. Data analysis encompassed descriptive statistics, Independent Single Sample T-tests, One-Way Analysis of Variance (ANOVA), and Tukey HSD and LSD for intragroup comparisons. The research results indicated that students majoring in child development had higher mean scores than students from the faculty of sports sciences in terms of the sub-dimensions of passion for play, risk-taking, and willingness to play, demonstrating a significant relationship with the department of study. No significant differences were observed in other sub-dimensions. Regarding the sub-dimensions of game passion and risk-taking, it was found that students living in Kocaeli had higher averages than those residing in İstanbul, displaying a significant relationship with the city of residence. No significant differences were identified in other sub-dimensions. In conclusion, this study highlights the significance of the environment and educational background in shaping adults' engagement with playfulness in their daily lives. Further investigation is needed to explore the potential benefits of adult playfulness.

Anahtar Kelimeler: Playfulness, activity, sedentary, sport.

Received: 16.03.2023 / Accepted: 25.09.2023 / Published: 20.10.2023

<https://doi.org/10.22282/tojras.1347831>

Citation: Sajedi, H., Uca, M. (2023). Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören 18-22 Yaş Öğrencilerin Oyunsallık Düzeylerinin Değerlendirilmesi, The Online Journal of Recreation and Sports (TOJRAS), 12 (4), 805-810.

GİRİŞ

Barnett'in (1991) tanımına göre, oyunculuk, oyunlara katılma eğilimini ifade eder (Barnett, 1991). Ayrıca, Lieberman'ın (1977) görüşüne göre, oyunculuk, bireylerin yaşamları boyunca var olan kalıcı bir kişilik özelliği olarak kabul edilir (Lieberman, 1977). Lieberman'a (1977) göre, her çocuk veya birey, kişiliğin yanı sıra ev ve eğitim gibi çevresel özelliklerden etkilenen farklı bir oyun tarzına sahiptir. Aynı zamanda, Proyer (2012) oyunculuğun hem çocukların hem de yetişkinlerin yaşamlarında önemli bir rol oynadığını öne sürmüştür (Proyer, 2012).

Genel olarak, bir kişilik özelliği olarak yetişkin oyunculuğunun incelenmesi, geçmiş yıllara bakılınca psikolojik araştırmaların ana ilgi odağı olmamıştır. Oyun oynama üzerine yapılan araştırmaların çoğu çocuklarla yapılmıştır. Ancak bu durum günümüzde değişmiş görüne bile, psikolojide yeni bir yaklaşım olarak pozitif psikolojinin yükselişi çerçevesinde mutluluğa, esenliğe veya gelişmeye yönelik olarak, bu özelliğin yapısı, ölçümü ve bağıntıları hakkında sınırlı bilgi vardır. Bebeklerde ve çocuklarda oyun (gerçek davranış) ve oyunculuk (kişilik özelliği) üzerine yapılan çalışmaların çok daha fazla ilgi yarattığı açıktır (Lieberman, 1977; Bruner, 1972; Erikson, 1977; Rubin, 1983).

Bu araştırmanın temel amacı, üzerinde yeterince çalışılmamış bazı alanları ele alarak yetişkin oyunculuğu üzerine literatüre katkıda bulunmaktır.

Lieberman (1977) tarafından yapılan bir çalışmada bir oyun kalitesi olarak oyunculuğun, gelişimsel olarak kendisini ergenlik ve yetişkinlik döneminde oyuncunun kişilik özelliğine dönüştüreceğini öne sürer (Lieberman, 1977). Murray (1938), Oyun ihtiyacını temel bir insan ihtiyacı olarak kabul eder. Oyun, rahatlamak, eğlenmek ve eğlence olarak tarif edilmektedir (Murry, 1938).

Alana önemli bir katkı yapan Barnett'in (2007) oyun oynamanın dört temel bileşenini belirlemek için genç yetişkinlerden oluşan odak gruplarını içeren çalışmasıdır. Bu bağlamda, oyun oynamanın (1) Girişken (neşeli, mutlu, arkadaş canlısı, cana yakın, girişken), (2) Sınırsız (Kendiliğinden, dürtüsel, öngörülemeyen, maceracı), (3) Komedi (palyaçolar, şakalar/alaylar, komik, esprili) ve (4) Dinamik (aktif, enerjik) olarak dört bileşeni sıralamıştır (Barnett, 2007).

Küçük çocuklar, geleneksel olarak birincil uğraşlarının oyun olduğu eğitim ortamlarında önemli ölçüde zaman harcarlar (Wong, 2016; Pyle & Danniels, 2017).

Oyun ve oyun oynama, erken çocukluk eğitiminin temel özellikleri olarak kabul edilir. Bu bağlamda sosyal, duygusal ve bilişsel gelişim ile ilişkilidir (Fisher, 1992; Forest & Barnes, 2001; Youell, 2008).

Mevcut çalışma, eğitim ortamlarında çocuklar ve yetişkinler arasındaki oyun etkileşimleri üzerine yapılan bir çalışma olup, farklı üniversitede ve üniversitelerin farklı fakültelerinde okuyan öğrencilerin algılanan oyunculuğu (oyun tutkusu, risk alma, sosyal uyum, oyun isteği ve keyif alma dahil) arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlar.

Oyunsallık: Yetişkinlerin oyunculuğu ile ilgili çalışmalar son yıllarda artmasına rağmen, çocukların oyunculuğuna kıyasla çokta dikkat çekici çalışmalar yapılmamıştır (Proyer, 2012). Spesifik olarak, araştırmalar oyunculuğun hem iş tatmini hem de iş performansı ile pozitif ilişkili olduğunu göstermektedir (Kamphuis et al., 2007). Son zamanlarda yapılan iki çalışma ebeveynin oyunculuğuna odaklanmıştır. 32 genç yetişkinin bakış açısıyla yapılan bir araştırma, ebeveynlerin oyunculuğu ile çocukların evlat edinme davranışları arasında pozitif bir ilişkinin olduğu ortaya konmuştur (Shen et al., 2017). Benzer şekilde Menshe-Grinberg ve Atzaba-Poria (2017), ebeveyn davranışları ile çocuğun olumsuzluğu arasındaki ilişkide ebeveyn oyunculuğunun ılımlı olduğunu bulmuşlardır (Menashe & Atzaba, 2017).

Oyunculuk, herhangi bir aktiviteyi oyun haline getirebilen bir çocuğun içsel yatkınlığıdır. Oyun, bir çocuğun hayatındaki en önemli aktivitedir; Çocuklar oyun yoluyla çevreleriyle yüzleşmek ve onlara hakim olmak için gereken becerileri geliştirirler. Oyunculunun bütünleşik bir kişilik özelliği ve bilişsel stilin bir göstergesi olarak ifade edilmektedir (2). Oyunun çocuklarda oyunculuğa dönüşerek gelişim göstermektedir (Solnit, 1998). Yetişkinlerin çok eleştirel olduklarına ve oyun etkinliklerinin çoğunu bırakmışlardır. Ancak, oyuncu tavırlarını sürdürdüklerini ve oyunsallıklarını fikirlerle oynamak veya hayal güçlerini kullanmak için kullanmaktadırlar. Bu anlamda oyunculuk, yetişkinlerin günlük yaşamla yüzleşmelerine yardımcı olmak için oldukça faydalı olmaktadır (Solnit, 1998). Yapılan birçok çalışmada iş yerinde oyun oynamanın can sıkıntısını hafiflettiği, gerilimleri hafiflettiği, saldırganlığı önlediği ve grup uyumunu arttırdığı ileri sürülmüştür (Glynn & Webster, 1993). Buna ek olarak iş kalitesini, genel performansı geliştirdiği ve yeni teknolojilere yönelik kaygıyı azalttığını (Bozionelos & Bozionelos, 1999; Glynn & Webster, 1992) ortaya koymuşlardır (Bozionelos & Bozionelos, 1999; Glynn & Webster, 1992).

Bazı araştırmalar, günlük yaşamda oyunculuğun faydalarını araştırmışlardır. Tegano (1990), daha önce çocuklarla tanımlandığı gibi, yetişkinlerde oyunsallık ve yaratıcılık arasında önemli bir ilişki olduğunu göstermiştir (Tegano, 1990). Lyons (1987), Auerhahn ve Laub (1987) tarafından yapılan çalışma, oyun oynamanın iyileşmeyi kolaylaştırdığını, morali iyileştirdiğini ve motivasyonu arttırdığını öne sürmüştür (Lyons, 1987; Auerhahn & Laub (1987). Étienne (1982), dramatisasyondan arındırma gücüyle, oyuncu bir tutumun danışanın bir probleminden sağlıklı bir şekilde uzaklaşmasına yardımcı olduğuna inanmaktadır (Étienne, 1982). Ayrıca oyunculuğun, engelli bir bireyin kavram yeteneğinin gelişmesine, bulunduğu ortama kolayca uyum sağlamasına ve hayata anlam vermesine yardımcı olabileceğini ileri sürmüştür. Oyunculuk

bu nedenle iyileşme veya rehabilitasyon sürecinde faydalı olabilir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli: Araştırma nicel yöntemden faydalanılarak tasarlanmıştır. Betimsel bir araştırma olmakla beraber ilişkisel tarama modelindedir. Bu çalışmada, "Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören 18-22 Yaş Öğrencilerin Oyunsallık Düzeylerinin Değerlendirilmesi" başlıklı araştırma, kesitsel bir tasarım kullanarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın amacı, farklı fakültelerde öğrenim gören 18-22 yaş aralığındaki öğrencilerin oyunsallık düzeylerini değerlendirmek ve çeşitli değişkenler arasındaki ilişkileri incelemektir.

Araştırmanın Amacı: Bu çalışmanın temel amacı, farklı fakültelerde öğrenim gören 18-22 yaş aralığındaki öğrencilerin oyunsallık düzeylerini değerlendirmektir. Araştırma, katılımcıların cinsiyet, okudukları bölüm ve yaşadıkları şehir gibi demografik değişkenlerine göre oyunsallık düzeylerindeki farklılıkları inceleyerek, bu faktörlerin oyunsallık üzerindeki potansiyel etkilerini anlamayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, genç yetişkinlerin farklı fakültelerdeki öğrenim süreçleri ve yaşam koşullarının oyunsallık düzeylerine nasıl yansıdığını anlamak hedeflenmektedir. Araştırmanın sonuçları, gençlerin oyunsallık eğilimlerine yönelik daha kapsamlı bir anlayışın geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Araştırma Grubu: Anket grubuna İstanbul ve Kocaeli ilinde Spor Bilimleri Fakültesi ve Çocuk Gelişim Bölümünde okuyan öğrencileri arasından 18-22 yaş aralığındaki örneklemelerden seçilen toplam 261 öğrenci dahil edilmiştir. Rastgele örneklemeye yöntemine göre seçilmiştir. Örneklem in yaş ve cinsiyet detayları Tablo 1'de gösterilmiştir.

Verilerin Toplanması: Çalışmada, Hazar (2015) tarafından geliştirilen 18-22 Yaş Oyunsallık Ölçeği kullanılmıştır (Hazar, 2015). Bu ölçek, oyun tutkusu, sosyal uyum, oyun isteği, kazanma isteği ve risk alma olmak üzere beş alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçekte yer alan maddeler, Kesinlikle Katılıyorum (5), Katılıyorum (4), Kararsızım (3), Katılmıyorum (2) ve Kesinlikle Katılmıyorum (1) şeklinde puanlanmıştır.

Verilerin Analizi: Google form ile toplanan veriler SPSS 20.0 paket programı ile analizleri yapılmıştır. Demografik özellikler için frekans tabloları düzenlenmiştir. Yaş değişkeni ile oyunsallık ölçeği toplam puanları ve alt ölçekler puanları ile Kruskal Wallis testi yapılmıştır. Cinsiyet, okuduğunuz bölüm ve yaşadığınız şehir değişkenleri ile oyunsallık ölçeği toplam puanları ve alt ölçekler puanları ile t- testi yapılmıştır.

Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Kolmogorov-Smirnov, Shapiro-Wilk testleri ve Skewness-Kurtosis değerleri kullanılmıştır. Homojen bir dağılıma sahip olan verilere dayalı olarak parametrik testler uygulanmıştır. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistikler, Bağımsız Tek Örneklem T testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve gruplar arası karşılaştırmalar için Tukey HSD ve LSD yöntemleri kullanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Değişkenlerine Ait Frekans ve Yüzdeler Dağılımları (n=261)

	Değişken	f	%
Cinsiyet	Erkek	141	54,0
	Kadın	120	46,0
Yaş	18	13	5,0
	19	38	14,6
	20	64	24,5
	21	72	27,6
	22	74	28,4
Okuduğunuz Bölüm	Spor Bilimleri Fakültesi	147	56,3
	Çocuk Gelişimi	114	43,7
Katıldığınız Bölge	İstanbul	171	65,5
	Kocaeli	90	34,5

Tablo 1'de katılımcıların betimsel istatistikleri incelendiğinde, erkek katılımcıların 141 (%54), kadın katılımcıların ise 120 (%46) oranında, yaş grupları bağlamında 18 yaşında olan katılımcı sayısının 13(%5,0), 19 yaşında olanların 38(%14,6), 20 yaş grubunun 64 (24,5),21 yaş grubunun 72 (%27,6) ve 22 yaş grubunun ise 74(%27,4) oranında, eğitim görülen fakülte veya bölüm değişkenine bakıldığında spor bilimleri bölümünde okuyan 147 (%56,3) ve çocuk gelişiminde okuyan 114 (%43,7) oranında, okulun bulunduğu bölge olarak İstanbul 171 (%65,5), Kocaeli 90 (%34,5) olduğu görülmektedir.

Tablo 1'de katılımcıların betimsel istatistiklerine göre incelendiğinde; erkek 141 kişi (%54) ve kadın 120 kişi (%46) olmak üzere toplam 261 kişiden oluşmaktadır. Yaş grupları incelendiğinde 18 yaşındaki katılımcı sayısı 13 kişi (%5,0), 19 yaşındakilerin 38 kişi (%14,6), 20 yaşındakiler 64 kişi (%24,5), 21'isi (%27,6) idi. 21 yaş ve en yüksek oranın en yüksek olduğu 22 yaş grubunun 74 (%27,4) katılımcı ile araştırmaya dahil edildiği belirlendi. Okuduğunuz bölüm değişkenine bakıldığında ise spor bilimleri bölümünde okuyan katılımcıların 147'sinin (%56,3), çocuğun gelişiminde katılımcıların 114'ünün (%43,7) eğitim gördüğü belirlendi. Katılımcıların çalışmaya katıldığı bölge dikkate alındığında İstanbul 171 (%65,5) ve Kocaeli 90 (%34,5) belirlenmiştir.

Tablo 2. Oyunsallık Ölçeği'nin Ortalama ve Standart Sapma Değerleri (n=261)

	Min.	Max.	X	SS
Oyunsallık	37,00	125,00	88,82	15,98
Oyun Tutkusu	10,00	30,00	23,03	4,24
Risk Alma	9,00	25,00	18,83	3,34
Sosyal Uyum	6,00	30,00	18,19	4,97
Oyun İsteği	4,00	20,00	13,41	3,32
Keyif Alma	4,00	20,00	15,34	3,55

Toplam oyunsallık skorları incelendiğinde, katılımcıların yüksek bir oyunsallık skoru elde ettikleri görülmüştür (ortalama: 88,82±15,98). Ayrıca, katılımcıların oyun tutkusu alt boyutunda en yüksek (ortalama: 23,03±4,24), oyun isteği boyutunda ise en düşük (ortalama: 13,41±3,32) ortalama değerlerine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 3'e göre, katılımcıların yaş değişkeni ile oyunsallık ölçeği alt boyutları ve toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 3. Katılımcıların Yaş Değişkeni İle İlgili Olarak Oyunsallık Toplam Puanı ve Alt Boyut Puanları için Gerçekleştirilen Kruskal-Wallis Test Sonuçları (n=261)

	Yaşınız	n	Sıra Ortalaması	p
Oyunsallık	18,00	13	108,54	,599
	19,00	38	120,54	
	20,00	64	139,66	
	21,00	72	132,62	
	22,00	74	131,26	
Oyun Tutkusu	18,00	13	133,46	,593
	19,00	38	114,25	
	20,00	64	136,84	
	21,00	72	136,81	
	22,00	74	128,47	
Risk Alma	18,00	13	97,85	,158
	19,00	38	116,64	
	20,00	64	144,73	
	21,00	72	127,03	
	22,00	74	136,18	
Sosyal Uyum	18,00	13	109,88	,799
	19,00	38	133,47	
	20,00	64	137,59	
	21,00	72	128,24	
	22,00	74	130,42	
Oyun İsteği	18,00	13	108,85	,753
	19,00	38	125,05	
	20,00	64	135,35	
	21,00	72	135,80	
	22,00	74	129,51	
Keyif Alma	18,00	13	118,77	,843
	19,00	38	124,83	
	20,00	64	137,77	
	21,00	72	134,10	
	22,00	74	127,45	

$p < 0,05$

Tablo 4. Katılımcıların Cinsiyet Değişkeni ile İlgili Olarak Oyunsallık Toplam Puanı Ve Alt Boyut Puanları İçin Yapılan T Testi Sonuçları

	Cinsiyetiniz	n	X	SS	t	p
Oyunsallık	Kadın	141	86,77	15,97	-2,265	,024
	Erkek	120	91,23	15,71		
Oyun Tutkusu	Kadın	141	22,15	4,28	-3,733	,000
	Erkek	120	24,07	3,95		
Risk Alma	Kadın	141	18,53	3,28	-1,536	,126
	Erkek	120	19,17	3,38		
Sosyal Uyum	Kadın	141	17,87	4,78	-1,113	,267
	Erkek	120	18,56	5,18		
Oyun İsteği	Kadın	141	12,88	3,20	-2,814	,005
	Erkek	120	14,03	3,37		
Keyif Alma	Kadın	141	15,31	3,69	-,161	,872
	Erkek	120	15,38	3,40		

$p < 0,05$

Oyunsallık ölçeği ve bazı alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasındaki farklılıklar incelendiğinde anlamlı bağlantılar tespit edilmiştir. Buna göre, toplam puanlar, oyun tutkusu ve oyun isteği alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir ilişki gözlenmiş, bu bağlamda erkeklerin ortalama değerlerinin kadınlara kıyasla daha yüksek olduğu görülmüş; diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 5. Katılımcıların Eğitim Aldıkları Bölüm Değişkeni ile İlişkili Olarak Oyunsallık Toplam Puanı ve Alt Boyut Puanları İçin Gerçekleştirilen T Testi Sonuçları

	Bölüm	n	X	SS	t	p
Oyunsallık	Spor Bil. Fakültesi	147	91,23	15,05	2,800	,005
	Çocuk Gelişimi	114	85,71	16,66		
Oyun Tutkusu	Spor Bil. Fakültesi	147	24,03	3,76	4,461	,000
	Çocuk Gelişimi	114	21,75	4,48		
Risk Alma	Spor Bil. Fakültesi	147	19,26	3,26	2,403	,017
	Çocuk Gelişimi	114	18,27	3,36		
Sosyal Uyum	Spor Bil. Fakültesi	147	18,54	4,96	1,289	,199
	Çocuk Gelişimi	114	17,74	4,96		
Oyun İsteği	Spor Bil. Fakültesi	147	13,95	3,21	3,058	,002
	Çocuk Gelişimi	114	12,71	3,33		
Keyif Alma	Spor Bil. Fakültesi	147	15,42	3,39	,431	667
	Çocuk Gelişimi	114	15,23	3,77		

$p < 0,05$

Oyunsallık ölçeği ve belirli alt boyutları ile okudukları bölüm değişkeni arasındaki farklar analiz edildiğinde anlamlı ilişkiler gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, toplam puanlar, oyun tutkusu, risk alma ve oyun isteği alt boyutları ile okudukları bölüm değişkeni arasında anlamlı bir ilişki saptanmış; bu ilişkide çocuk gelişimi bölümü öğrencilerinin ortalamalarının Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 6. Katılımcıların İkamet Ettikleri Şehir Değişkeni İle İlişkili Olarak Oyunsallık Toplam Puanı ve Alt Boyut Puanları İçin Yapılan T Testi Sonuçları

	Katıldığımız Bölge	n	X	SS	t	p
Oyunsallık	İstanbul	171	86,97	16,73	-2,611	,010
	Kocaeli	90	92,34	13,85		
Oyun Tutkusu	İstanbul	171	22,37	4,39	-3,565	,000
	Kocaeli	90	24,30	3,62		
Risk Alma	İstanbul	171	18,52	3,34	-2,085	,038
	Kocaeli	90	19,42	3,27		
Sosyal Uyum	İstanbul	171	17,78	5,13	-1,826	,069
	Kocaeli	90	18,96	4,58		
Oyun İsteği	İstanbul	171	13,13	3,49	-1,880	,061
	Kocaeli	90	13,94	2,90		
Keyif Alma	İstanbul	171	15,15	3,85	-1,207	,228
	Kocaeli	90	15,71	2,90		

Oyunsallık ölçeği ve belirli alt boyutları ile okudukları bölüm değişkeni arasındaki farklar analiz edildiğinde anlamlı ilişkiler gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, toplam puanlar, oyun tutkusu ve risk alma alt boyutları ile yaşadıkları şehir değişkeni arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Bu ilişkide, Kocaeli şehrinde okuyan öğrencilerin ortalamalarının İstanbul şehrinde yaşayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

TARTIŞMA

Bu çalışmada, 18-22 yaş aralığındaki Spor Bilimleri Fakültesi (SBF) ve Çocuk Gelişimi (ÇG) bölümü öğrencilerinin fiziksel aktivite içeren oyunlara yönelik tutumlarının seviyeleri incelenmiştir. Ayrıca, cinsiyet, bölüm ve yaşadıkları şehir gibi değişkenler açısından bu tutumlarda farklılık olup olmadığı araştırılmıştır.

Araştırma sonuçlarına göre, oyunsallık ölçeği ve belirli alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasındaki farklar analiz edildiğinde anlamlı ilişkiler gözlemlenmiştir. Bu bağlamda, toplam puanlar, oyun tutkusu ve oyun isteği alt boyutları ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir ilişki bulunmuş; erkeklerin ortalama puanlarının kadınlara kıyasla daha yüksek olduğu saptanmıştır. Diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Bu sonuçlar, Hazar ve ark. (2017) ile Öçalan'ın (2019) çalışmalarının bulgularıyla uyumlu görünmektedir. Bu çalışmalar, ortaokul öğrencilerinin oyunsallık ölçeğinden aldıkları puanların erkekler lehine olduğunu ve erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre oyunlara daha bağlı olduklarını ortaya koymuştur (Hazar et al., 2010 ; Öçalan, 2019).

Bununla birlikte, Öztürk'ün (2016) çalışması, cinsiyet değişkeninin oyun tutkusu alt boyutunda anlamlı bir farklılık bulamamıştır (Öztürk, 2016).

Okudukları bölüm değişkeni ile ilgili olarak yapılan analizler sonucunda anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Bu kapsamda, toplam puanlar, oyun tutkusu, risk alma ve oyun isteği alt boyutları ile okudukları bölüm değişkeni arasında anlamlı bir ilişki bulunmuş; çocuk gelişimi bölümü öğrencilerinin bu alt boyutlardaki ortalama puanlarının Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerine kıyasla daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir. Bu sonuçlar, Çocuk Gelişimi bölümünün aldıkları derslerin ve eğitimin öğrencilerin oyunsallık düzeyine katkısını yansıtmaktadır ve bu bölümün oyunculuk alışkanlığının gelişiminde önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Dolayısıyla, diğer bölümlerin ders içeriklerinin gözden geçirilmesi gerekebilir.

Ayrıca, oyun tutkusu ve risk alma alt boyutları ile yaşadıkları şehir değişkeni arasındaki anlamlı ilişki incelendiğinde, Kocaeli şehrinde okuyan öğrencilerin bu alt boyutlardaki ortalama puanlarının İstanbul'da yaşayan öğrencilere kıyasla daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir. Bu bağlamda, oyunculuğu etkileyen faktörler arasında aile ve sosyal çevrenin önemli bir rol oynadığını göstermektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, bu araştırma farklı değişkenlerin oyunsallık düzeyine olan etkilerini değerlendirerek, özellikle Çocuk Gelişimi bölümünün oyunculuk gelişimine sağladığı katkıyı önemli ölçüde vurgulamaktadır. Bu bağlamda, diğer bölümlerin eğitim içeriklerinin oyunsallık alanında daha etkili hale getirilmesi gerekebileceği düşünülmektedir.

Bu çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Örneğin, örneklemin nispeten küçük olması, elde edilen sonuçların genelleme yapma kabiliyetini sınırlayabilir. Katılımcılar sadece İstanbul ve Kocaeli illerindeki üniversitelerde okuyan öğrencilerden oluşmaktadır. Bu nedenle, elde edilen bulguların benzer bağlamlarda uygulanabilirliği geniş çapta sınırlı olabilir. Bu sınırlılıklar, çalışmanın sonuçlarının genel geçerliliğini ve uygulanabilirliğini kısıtlayabilecek faktörler olarak göz önünde bulundurulmalıdır.

Kaynaklar

- Auerhahn, N. C., & Laub, D. (1987). Play and playfulness in Holocaust survivors. *The Psychoanalytic Study of the Child*, 42(1), 45-58.
- Barnett, L. A. (1991). Characterizing playfulness: correlates with individual attributes and personality traits. *Play & Culture*.
- Barnett, L. A. (2007). The nature of playfulness in young adults. *Personality and Individual Differences*, 43(4), 949-958.
- Bozionelos, N., & Bozionelos, G. (1999). Playfulness: Its relationship with instrumental and expressive traits. *Personality and Individual Differences*, 26(4), 749-760.
- Bruner, J. S. (1972). Nature and uses of immaturity. *American psychologist*, 27(8), 687.
- Erikson, E. H. (1977). *Life history and the historical moment: Diverse presentations*. ww Norton & Company.
- Étienne, A. (1982). Le jeu et ses recommencements dans la vie adulte. *Le Transfert*, 6(3), 4-8.
- Fisher, H. E. (1992). *Anatomy of love: The natural history of monogamy, adultery, and divorce*. (No Title).
- Frost, B. R., Barnes, C. G., Collins, W. J., Arculus, R. J., Ellis, D. J., & Frost, C. D. (2001). A geochemical classification for granitic rocks. *Journal of petrology*, 42(11), 2033-2048.
- Glynn, M. A., & Webster, J. (1992). The adult playfulness scale: an initial assessment. *Psychological reports*, 71(1), 83-103.
- Glynn, M. A., & Webster, J. (1993). Refining the nomological net of the Adult Playfulness Scale: Personality, motivational, and attitudinal correlates for highly intelligent adults. *Psychological Reports*, 72(3), 1023-1026.
- Hazar, M. (2015). a study of developing an attitudes scale of 18-22 age adults for playing games that contain physical activity improving the 18-22 age playing games scale 1. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1), 149-162.
- Hazar, Z., Hazar, K., Gökyürek, B., Hazar, M., & Çelikbilek, S. (2017). Ortaokul öğrencilerinin oyun sallık, dijital oyun bağımlılığı ve saldırganlık düzeyleri arasındaki ilişkinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi.
- Kamphuis, J. H., Ruyling, S. B., & Reijntjes, A. H. (2007). Testing the emotion regulation hypothesis among self-injuring females: Evidence for differences across mood states. *The Journal of nervous and mental disease*, 195(11), 912-918.
- Lieberman, A. F. (1977). Preschoolers' competence with a peer: Relations with attachment and peer experience. *Child development*, 1277-1287.
- Lyons, M. (1987). A taxonomy of playfulness for use in occupational therapy. *Australian occupational therapy journal*, 34(4), 152-156.
- Menashe-Grinberg, A., & Atzaba-Poria, N. (2017). Mother-child and father-child play interaction: The importance of parental playfulness as a moderator of the links between parental behavior and child negativity. *Infant mental health journal*, 38(6), 772-784.
- Murry Ha. (1938). *Explorations In Personality*. Oxford Univ.
- Öçalan, Z. (2019). Farklı okullarda öğrenim 10-14 yaş grubu öğrencilerin dijital oyun bağımlılığı ve oyunsallık düzeylerinin karşılaştırılması (Master's thesis, Kırıkkale Üniversitesi).
- Öztürk, H. (2016). Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Okuyan Öğrencilerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumları. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, 15(2).
- Proyer, R. T. (2012). Development and initial assessment of a short measure for adult playfulness: The SMAP. *Personality and Individual Differences*, 53(8), 989-994.
- Pyle, A., & Danniel, E. (2017). A continuum of play-based learning: The role of the teacher in play-based pedagogy and the fear of hijacking play. *Early education and development*, 28(3), 274-289.
- Rubin Khfg, & Vb. (1983). *Handbook Of Child Psychology; Socialization, Personality, And Social Development*. Vol. 4. New York: Willy.
- Shen, X., Finn, E. S., Scheinost, D., Rosenberg, M. D., Chun, M. M., Papademetris, X., & Constable, R. T. (2017). Using connectome-based predictive modeling to predict individual behavior from brain connectivity. *nature protocols*, 12(3), 506-518.
- Solnit, A. J. (1998). Beyond play and playfulness. *The psychoanalytic study of the child*, 53(1), 102-110.
- Tegano, D. W. (1990). Relationship of tolerance of ambiguity and playfulness to creativity. *Psychological reports*, 66(3), 1047-1056.
- Wong S. , & Lh. (2016). *Play In Early Childhood Education: An Historical Perspective*.
- Youell, B. (2008). The importance of play and playfulness. *European Journal of Psychotherapy and Counselling*, 10(2), 121-129.

EXTENDED ABSTRACT

Research Aim : Playfulness, often associated with childhood, is a personality trait that has garnered attention for its positive impacts on creativity, stress reduction, and problem-solving skills. However, the significance of playfulness in adulthood and its connection to academic disciplines remain underexplored. This research delves into the perceptions and engagement of adult students from the Faculty of Sports Sciences and Child Development departments regarding playfulness in their daily lives. Additionally, the study investigates the potential influence of demographic and educational factors on these perceptions.

Research Problem: This research aims to explore how adult students perceive and engage with playfulness in their daily lives and to assess the potential impact of demographic and educational factors on these perceptions. The specific objectives include:

- To examine the extent of engagement with playful activities among adult students in the Faculty of Sports Sciences and Child Development departments.
- To analyze how demographic factors like gender, age, and city of residence influence attitudes towards playfulness.
- To investigate whether the department of study (SBF or CD) affects the levels of engagement and attitudes towards playfulness.

Literature Review: Although limited research exists on playfulness among adults, studies in related fields suggest its positive outcomes, including enhanced creativity, stress

reduction, and improved problem-solving skills. Playfulness is commonly linked to child development, but its implications in adulthood and its connection to academic disciplines require further exploration.

Methods: The study involved 261 adult students aged 18-22, with a gender distribution of 46% female and 54% male, enrolled in the Faculty of Sports Sciences (SBF) and Child Development (CD) departments across Istanbul and Kocaeli. Data analysis encompassed age examination, total scores on the playfulness scale, subscale scores, and the Kruskal-Wallis test. Additionally, t-tests were conducted to assess the impact of gender, department of study, city of residence, total scores on the playfulness scale, and subscale scores. The data exhibited normal distribution, allowing for the use of parametric tests such as Independent Single Sample T-tests, One-Way Analysis of Variance (ANOVA), and Tukey HSD and LSD for intragroup comparisons.

Results: The research findings unveiled significant insights into adult students' engagement with playfulness. Students majoring in child development displayed notably higher mean scores than their counterparts from the faculty of sports sciences in sub-dimensions like passion for play, risk-taking, and willingness to play. Interestingly, no significant differences emerged in other sub-dimensions. Concerning

specific sub-dimensions, students residing in Kocaeli exhibited higher averages in game passion and risk-taking compared to those in Istanbul, with no substantial differences found in other sub-dimensions.

Conclusions: This study underscores the role of environment and educational background in shaping adults' interactions with playfulness in their daily lives. The findings highlight the impact of academic discipline and city of residence on individuals' attitudes and levels of engagement with playfulness. These results offer valuable insights into the potential benefits of nurturing playfulness in adulthood and underscore the need for further exploration in this realm.

Future research should delve into the practical applications of cultivating playfulness among adults and its potential contributions to personal well-being and development. Understanding the dynamics of playfulness in adulthood can pave the way for interventions that enhance individuals' lives and promote holistic growth.

of the sport. Overall, this study contributes to the broader discourse on aggression in sports, providing valuable insights for both researchers and practitioners striving to enhance athlete well-being and performance.